

¿Quiere más recursos para chiringuitos, subidas de sueldo de la señora Oltra y de sus compañeros de gobierno, así como de asesores, que no son suficientes doce ni treinta para llevar a cabo la no gestión de su gobierno? ¿Apoyará usted –como ha dicho mi síndica– que sea finalista el dinero que llegue para la financiación, o al final lo hará para darle más subvenciones a su hermano en las próximas convocatorias? *(Se sent una veu que diu: «¡Muy bien!») (Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

I, ara, el mateix respecte que ha tingut la síndica adjunta demane per a la vicepresidenta del Consell que respondrà a la síndica.

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire, senyora Ortiz.

La veritat és que a vegades resultat insultant l'atreviment que vostés tenen de dir coses, de dir coses que vostés saben que no són certes, que no són certes.

En qualsevol cas, jo el que els recomane a vostés és el que els ha dit el president ja quan ha parlat. ¿Vostés van a donar suport als 1.325 milions d'euros que és el que necessitaríem els valencians per a posar-nos en la mitjana de la despesa? *(Veus)* Això és el que han de fer.

La seua síndica, la seua síndica...

El senyor president:

Un segon, vicepresidenta, un segon. *(Veus)*

Senyories, senyories, senyories, però és que ¡és impossible!, ¡és impossible!

Senyories, senyories, es pregunta el que es vol i es contesta el que es vol *(veus)*, ¡com ha sigut sempre! I la llibertat d'expressió empara..., el que no empara és interrompre contínuament a l'orador que està en l'ús de la paraula. *(Aplaudiments)* Això és una mala educació que no podem consentir, que no podem consentir, vinga d'on vinga la mala educació.

Demane silenci i respecte per a escoltar la resposta que està donant la vicepresidenta.

Disculpe vosté.

Té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, gràcies.

Mire, mentre la seua síndica *zascandilea* per ahí amb ministres que no han entés la diferència entre govern i partit, ¡i aixina els va a vostés!, que vostés mai han diferenciat partit de govern, comencen vostés reunint-se amb la cap de l'oposició i acaben clavant la mà en la caixa perquè es pensen que tot és el mateix *(veus)*, mentrestant, mentrestant, l'única cosa que hem aconseguit...

El senyor president:

Senyories, per favor, senyories, per favor.

Jo puc entendre que el que es diga no agrade. *(Veus i protestes)*

Senyories, ací se diuen coses que arriben i que no els agraden a molts, que no agraden, que no agraden, però això no habilita a interrompre contínuament les respostes dels oradors, no habiliten, s'escolten...

Demane silenci i respecte i, després, que pugam finalitzar esta sessió de control.

Disculpe, vicepresidenta, la segona interrupció.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

És complicat parlar així.

Però, bé, en qualsevol cas, el que han aconseguit és que «eme punto Rajoy» i el senyor Montoro de moment ja hagen anunciat que van a incomplir la seua paraula de renovar el sistema de finançament.

Nosaltres, amb els valencians, en la manifestació; vostés, ¿on?, en una pancarta defensant a Barcelona una part de la població. Nosaltres preferim defensar el conjunt dels valencians.

I ahí estarem. I vostés ja voran el que fan. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, continuem la sessió de control.

Ara, amb la pregunta que pregunta el síndic del Grup Compromís, al que done la paraula i espere que pugam formular la pregunta al president del Consell.

Quan vosté vullga, senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, president.

Senyor president, senyor Puig.

Hui la pregunta de Compromís és sobre la valoració que fa el Consell de la històrica manifestació que va recórrer els carrers de València dissabte passat sota un lema unitari: «Per un finançament just».

Per a tota una generació, per a la meua generació va ser la primera manifestació en què milers de valencians i valencianes van posar per davant de tot, per davant de tot la defensa dels interessos valencians.

En eixa manifestació ens vam trobar empresaris, xicotet comerç, sindicats, plataformes de la dependència o de l'escola pública i, sobretot, milers i milers de valencians anònims, ciutadans que estan cansats ja de ser tractats com a ciutadans de segona, gent de tots els racons de la nostra terra que tenen clar que si els valencians tenim un problema comú, eixe és la falta d'un finançament just.

També estaven tots els grups de la cambra, a excepció d'un, el partit del senyor Rajoy i el partit del senyor Montoro, un partit que al meu entendre va cometre tres errades: la primera, trencar el consens i no sumar-se a una mobilització iniciada per sindicats i patronal; la segona, intentar deslegitimar-la després, ahí tenim el tuit del senyor Miguel Barrachina, diputat del Partit Popular de Castelló, que referint-se a la manifestació deia, «ni unitaria, ni valenciana».

Encara estic jo esperant que algú em diga: si no era valenciana eixa manifestació, ¿què era?, ¿què era? Igual ara que està de moda diran que eren *hackers* russos o que representants de la patronal realment eren enviats de Venèçuela; igual diuen això perquè, si no, no ho entenc. (*Aplaudiments*)

Com deia aquell, en política es pot fer de tot menys fer el ridícul i això n'hi ha gent que encara no ho ha entés.

Senyor president, a banda d'eixos dos errades, la gran errada va ser, i jo pensava que el partit del senyor Montoro i el senyor Rajoy evitarien la tercera errada, ¿no?, però la gran errada va ser ignorar el missatge profund i sincer dels que aquell dia ens manifestàvem. Era un missatge directe i positiu: volem un finançament just.

Sincerament, jo pensava que el senyor Rajoy, el senyor Montoro i el seu partit encara estaven a temps d'evitar esta errada, que encara eixirien i dirien, «hem entés el missatge de la societat valenciana i anem a tindre'l en compte, anem a ficar tota la carn a la graella per a solucionar este problema amb urgència». Però no ha sigut així, i és que ahir ens vam enterar de moltes coses.

En primer lloc, ens vam enterar que el ministeri d'hisenda descarta que la reforma estiga en el 2017 –ja ho han dit vostés abans.

També, un sistema, per cert, que està caducat des del 2014 i que hauria d'haver estat reformat en el 2013, per tant portem cinc anys de retard. Per això em cridà molt l'atenció perquè ahir el senyor Baldoví li va preguntar al senyor Montoro, i el senyor Montoro li va dir que mentre els valencians i les valencianes estàvem manifestant-nos en el carrer ell *estaba trabajando para mejorar el sistema de financiación*.

I ací em ve una pregunta molt simple: ¿què ha passat perquè el senyor Montoro treballes tant i tant, inclús els caps de setmana, i encara no haja sigut capaç de reformar el sistema de finançament després de cinc anys? ¿Què ha passat? A este home es coneix que no li condix la faena, només li condix la faena..., (*veus*) només li condix la faena quan ha de reformar la quota basca amb urgència i amb lectura única. Per a això sí que li condix la faena. (*Aplaudiments*)

Però, mire, però, mire, senyor president, a banda de parlar del seu incansable treball, el senyor Montoro també va dir, li va dir al senyor Baldoví que *dejáramos de llorar sobre leche derramada*. I vostés es preguntaran: ¿a què es referia amb la *leche derramada*? Perquè jo també m'ho pregunte.

La leche derramada de Montoro ¿són les llistes d'espera en sanitat? ¿Són les inversions que no arriben? *La leche derramada* ¿és que el govern central només pague el 13% de la dependència quan hauria de pagar el 50%? *La leche derramada* ¿és que els aturats valencians tenen menys recursos per a polítiques actives d'ocupació que la resta d'espanyols? *La leche derramada* ¿són els investigadors i investigadores que tenen menys diners per a R+D+I? *La leche derramada* ¿és el nostre medi ambient? *La leche derramada* ¿són els nostres xiquets en barracons? No és *leche derramada*, són injustícies, senyor president, són injustícies.

Però, bé, siga com siga, al senyor Montoro li ha de quedar clara una cosa, només una cosa: davant les injustícies, els valencians i les valencianes no plorem, ens rebel·lem.

Senzillament, amb rigor i serenitat, amb fermesa exigim el govern central que deixi de tractar-nos com a ciutadans de segona. Això és el que fem els valencians davant de *la leche derramada*, davant les injustícies.

Senyor president, ¿quina valoració fa el Consell de la manifestació unitària de dissabte passat on milers i milers de valencians i valencianes van exigir un tracte just per als valencians i les valencianes? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

La valoració que fa el govern valencià és extraordinàriament positiva, sobretot perquè fou una manifestació que demostrà una gran maduresa del poble valencià; va ser una manifestació sense insults, no tenia res a vore com altres manifestacions que n'hi havia hagut recentment, ni un insult, i una manifestació d'alegria compartida perquè l'única cosa que volem és tindre el tractament just que ens mereixem.

I, per tant, va a ser una demostració d'unitat, una demostració que el poble valencià està millor que fa uns anys, també això se va a significar.

Ens estem jugant l'autogovern dels valencians i de les valencianes. I, per tant, nos estem jugant l'estat del benestar i nos estem jugant la millor capacitat de tindre més futur, de tindre més ocupació, de tindre més serveis. I, per tant, és una qüestió fonamental.

Malauradament, els valencianes hem estat molt invisibles i ens costa molt ser visibles. I és molt indignant el tractament de la radiotelevisió pública, molt indignant. Perquè les altres televisions privades totes ho van traure, totes, de qualsevol signe polític, totes. I els mitjans de comunicació també, els escrits. Però la televisió espanyola, no. La televisió espanyola li va donar la veu el dissabte anterior a una persona vinculada a l'extrema dreta valenciana, i als representants majoritaris del poble valencià, no. Eixa és la realitat, (*inintel·ligible*) ..., la realitat que hi ha darrere. I això és el que a mi me preocupa. El que me preocupa és la recentralització que ens ve i que s'està aprofitant un problema per tal..., el problema territorial, s'està aprofitant per una altra cosa.

I, per tant, és evident que a nosaltres ens costa fer visible el problema valencià, però l'hem fet entre tots més visible. Ja, com els dia abans, el paradigma de la Comunitat Valenciana en estos moments és un paradigma ben diferent. Després de dos anys ací és on el creixement funciona millor, on hi ha més també creixement de l'ocupació, malgrat totes les dificultats que tenim, hi ha estabilitat, i això és molt important. I per això els valencians es vam acostar junts a la reivindicació.

El dissabte va ser una mobilització justa i una mobilització de tots i de totes. No és possible que hi haja comunitats que reben fins al 35% més que nosaltres, no és possible, això no pot continuar aixina. No és possible que esta comunitat que té onze punt menys de renda per càpita contribuïska com si tinguera molts més recursos, com si fóra una comunitat rica. És veritat que esta societat ha estat empobrida, no és que siga una societat pobra, és que ha estat empobrida. Però, efectivament, en estos moments no és raonable que nosaltres aportem i altres no aporten.

I jo, per això, li vull dir amb tota claredat, nosaltres volem que el nou sistema de finançament, que evidentment s'ha de complir tal com s'ha acordat, perquè si no la paraula del senyor Rajoy no servix per a res i la paraula del senyor Montoro tampoc, no servix per a res... A banda d'això, hi ha una qüestió que és elemental, que nosaltres anem a plantejar en el Consell de Política Fiscal i en tots els àmbits que puguem, i també als partits polítics del Congrés dels Diputats, i és que les comunitats forals han d'aportar a la solidaritat. En el fons de solidaritat que ha d'haver-hi en el nou sistema les comunitats forals han d'aportar, no és possible que no aporten.

El sistema de finançament que ha de vindre és un sistema de finançament que ha de garantir l'equitat, la igualtat entre ciutadans i també la seguretat dels territoris. Nosaltres no estem en contra del concert ni del resultat del concert, que és la quota. El que sí que estem en contra és que això signifique injustícia i falta d'equitat. I eixa és la qüestió fonamental.

També és veritat que nosaltres al mateix temps tenim un doble problema, i per això també l'altre dia ens manifestàrem. És també les inversions de l'estat. Este any, li vaig a donar una dada que és important. Este any s'està invertint...

perquè moltes vegades se parla de l'execució pressupostària valenciana, bé, este any s'està invertint un 14,5 menys de l'any passat a estes altures. I soles s'han executat el 26% de les inversions. És a dir, menys de la meitat, de la meitat, de la meitat del que ens corresponia. I cada vegada menys.

Per tant, en estos moments, senyories, és el moment de reivindicar més que mai allò que ens correspon. Jo els he fet tres propostes al començament, que crec que és molt important. Avui la resposta que li hauríem de donar al Govern d'Espanya hui seria, fonamental, d'unitat, d'unitat i d'exigència del compliment. I jo els propose que els grups parlamentaris avui adopten unànimement eixa posició. Això ajudaria definitivament a resoldre este moment del problema valencià.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyories, continuem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula el síndic del Grup Podemos-Podem, senyor Antonio Estañ, té vosté la paraula.

El senyor Estañ García:

Bon dia, president.

La pregunta es: tras el recurso al Constitucional y la más que probable desactivación de la Ley de función social de la vivienda, tras el retraso pactado de la financiación y tras las propuestas realizadas por nuestro grupo, ¿hasta qué punto está dispuesto el Consell a actuar para garantizar el derecho a la vivienda de los valencianos y valencianas?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Señor Estañ, en primer lugar decirle que no hay ningún retraso pactado de la financiación, ningún retraso pactado, ningún retraso pactado, ninguno. (*Veus*)

Le garantizo, señor Estañ..., no, no, simplemente es porque le garantizo, señor Estañ, que no hay ningún retraso pactado, simplemente. Espero que se fie más de mí que de otros. Por tanto, respecto a esta cuestión.

Respecto al fondo de su pregunta, desgraciadamente el gobierno central no es la primera vez que trata su inacción con el bloqueo